

PROCEEDINGS



การประชุมวิชาการระดับชาติ

กรุงเก่าวิจัย ครั้งที่ 7

2024 7th EEAAT & ARU CON.



โดยสมาคมวิชาการทางวิศวกรรมไฟฟ้า (ประเทศไทย)

ร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

และภาคีเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาไทย

19 - 20 ธันวาคม 2567

ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ภาษาไทย | ภาษาอังกฤษ



2024 7th EEAAT & ARU CON

PROCEEDINGS

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
“กรุงเก่าวิจัย” ครั้งที่ 7
(2024 7th EEAAT & ARU CON.)

โดย สมาคมวิชาการทางวิศวกรรมไฟฟ้า (ประเทศไทย)
ร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
และภาคีเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาไทย

วันที่ 19 – 20 ธันวาคม พ.ศ. 2567
ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

สารบัญ
บทความวิจัยภาคบรรยาย

ลำดับที่	รหัส บทความ	กลุ่มวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (ST)	หน้า
10	ST-080	ระบบพยากรณ์ราคาทองโดยวิธีการเรียนรู้ด้วยเครือข่ายหน่วยความจำระยะสั้นระยะยาว ณิชาวรรณ ชารังค์ศักดิ์ วชิรวิษญุ ศิริปิยพัทธ์ อธิศ ลันติการณ์ และวิชกร คันอินทร์	561
11	ST-081	การหาผลเฉลยของสมการไดโอดในไฟน์ก้าลิงสองสามตัวแปร $x^2+7y^2=71z^2$ เกศรินทร์ ไหส์แท้ เพียงพิศ อัมคง และวันชัย ดาบอยู่	569
12	ST-084	แยกผลลัพธ์ของระบบจัดเก็บค่าเช่าเมืองจากจำนวนตัวเลขคณิตอย่างเดียว ปิยพนธ์ หนันชัย อธิคม ศิริ และภูมิพงษ์ ดวงดี	578
13	ST-085	การเปรียบเทียบประสิทธิภาพของแบบจำลองการพยากรณ์ปริมาณเชื้อเพลิงที่ใช้ในการผลิตไฟฟ้าด้วยเทคโนโลยีใหม่ของข้อมูล สาครเดช พิกุลทอง พงศกร ชั่วผล และภูมิการ์ด สำราญฤทธิ์	587
14	ST-090	ชุดตรวจสอบและควบคุมไฟต้นระบุไฟล และการแจ้งเตือนสถานะผ่านสมาร์ทโฟน มนาก ทะนนอัน สุรัสกิริ แสนหอน กัญญาพัชร บุญครอบ และสิกขิพงษ์ เก่งประเติม	597
15	ST-091	การพัฒนาเดาทอรีไฟฟ้าชั้นแบบพิเศษเบ็ดเสร็จทั่วไป นิธิพัฒน์ อิรักกุล เดลิมพาล เว่องพัฒนาวิวัฒน์ ชัยฤทธิ์ วงศ์กำแหงหาญ และดวงฤทธิ์ นิคมรัช	607
16	ST-100	เครื่องนับจำนวนคนนานาชาติจากการตัดแยกขนาด สีและน้ำหนักโดยอาศัยแรงเหวี่งควบคุมด้วยไมโครคอนโทรลเลอร์ ใจชัยรัตน์ ถุกอี้นีน ชีรศักดิ์ จันทร์เชื้อ ลาอิศ ยอดพิบูล และอภิสิทธิ์ ลิมมา	616
17	ST-104	การพัฒนาแพลตฟอร์มสำหรับเกษตรอัจฉริยะขนาดใหญ่ การณีศึกษา ภาษาธรรมรัตน์ในจังหวัดสุไหงสัย ภากร ชูเนตร สมศักดิ์ มีตระกา และพวัสดน์ ไชยศุภาร	628
18	ST-105	การออกแบบค่ายนักเรียนเพื่อประชาสัมพันธ์ศูนย์เรียนรู้เกรซชูกิจพอยเพียงอีกหนึ่งเดียว จังหวัดครัวเรือง ธวัช พะยอม รักษยา อัญโญสกิชา พงษ์พันธ์ พรหมสุคร และชลธิชา อัญกระโภก	640

การพัฒนาเตาหอรีฟฟิคชั่นแบบพิกซ์เบดสำหรับฟางข้าว Development of a Fixed-Bed Torrefaction Furnace for Rice Straw

นิธิพัฒน์ อิ่วสกุล¹ เจริญพัฒนาวิวัฒน์^{2*} ชวัญฤทธิ์ วงศ์กำแหงหาญ³ และ ดวงฤทธิ์ นิคมรัช⁴

¹มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา คณะศึกษาศาสตร์และสังคมวิทยาและมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทยในสังคมโลกและมนุษย์

²มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา คณะศึกษาศาสตร์และสังคมวิทยาและมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทยในสังคมโลกและมนุษย์

³มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

⁴มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

¹Email: nitipat@rmutp.ac.th; ²Email: chalempol.r@rmutp.ac.th; ³Email: kwantai.v@rmutp.ac.th; ⁴Email: duongruithai.n@rmutp.ac.th

*Corresponding Author

บทตัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเครื่องหอรีฟฟิคชั่นแบบพิกซ์เบดสำหรับฟางข้าวขนาดเล็ก เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับฟางข้าว เครื่องถูกออกแบบให้มีขั้นตอนน้อยเพื่อความสะดวกในการบำรุงรักษา เหมาะสำหรับการใช้งานในครัวเรือนหรือบ้าน โดยท่าำนที่อุณหภูมิไม่ต่ำกว่า 300 องศาเซลเซียส เพื่อบรรดปูจุคุณสมบัติของฟางข้าวให้เป็นเชื้อเพลิงชีวนิภูตที่ดีขึ้น ภายใต้การทำงานแบบอัตโนมัติที่ความตันบรรจุภานย 25 ลิตร สามารถบรรจุฟางข้าวได้ 1500 กรัม ใช้ตัวทำความร้อน 220 โวลต์ 700 วัตต์ 2 ชุด ให้เวลาในการหอรีฟฟิคชั่น 130 นาที และใช้พลังงานไฟฟ้า 2.0 กิโลวัตต์-ชั่วโมง ผลการทดลองพบว่าฟางข้าวหลังหอรีฟฟิคชั่นมีน้ำหนักลดลงเหลือ 600 กรัม (ลดลง 40%) นอกจากนี้ อัตราส่วนให้พลังงานของเชื้อเพลิงที่ได้เพิ่มขึ้น 15% เมื่อเปรียบเทียบ กับน้ำหนักเดิม ในกระบวนการหางานเกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเคมีของเชื้อเพลิง รวมถึงการผลิตสารระเหยและแก๊สภายในระบบ เดิน โดยชุดตัวทำความร้อนที่ด้านบนและด้านล่างทำางานอิสระกัน เพื่อควบคุมอุณหภูมิให้มีความเหมาะสมและสม่ำเสมอ ในสภาวะอันหลากหลายได้ความตันบรรจุภานย ซึ่งสร้างความปลอดภัยให้กับผู้ใช้งาน การประดูกาติให้เทคโนโลยีนี้ในภาคการเกษตร อุตสาหกรรมจะไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มมูลค่าให้ฟางข้าว แต่ยังสนับสนุนความยั่งยืนและลดภัยในอุตสาหกรรมเกษตรกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ โดยแสดงถึงการควบคุมอุณหภูมิและการใช้พลังงานที่มีประสิทธิภาพในเชิงพาณิชย์ในอนาคต

คำสำคัญ : ฟางข้าว/หอรีฟฟิคชั่น/พิกซ์เบด

Abstract

This research aims to develop a fixed-bed torrefaction machine specifically designed for small-scale rice straw processing, with the objective of increasing the value of rice straw. The machine is designed with fewer components to facilitate maintenance, making it suitable for household or community use. It operates at temperatures not lower than 300 degrees Celsius to enhance the characteristics of rice straw, improving it as a biomass fuel under anaerobic conditions at atmospheric pressure. The 25-liter prototype can accommodate 1500 grams of rice straw and utilizes two heating elements rated at 220 volts and 700 watts each. The torrefaction process takes 130 minutes and consumes 2.0 kilowatt-hours of electricity. Experimental results indicate that the weight of the rice straw after torrefaction is reduced to 600 grams (a 40% reduction) and the energy content of the resulting fuel increases by 15% compared to the original weight. During the process, chemical structural changes occur within the biomass, including the production of volatiles and gases inside the reactor system. The heating elements operate independently at both the top and bottom of the machine to maintain appropriate and uniform temperature control. Conducted under anaerobic conditions at atmospheric pressure, this design enhances user safety. The application of this technology in the agricultural sector not only aims to increase the value of rice

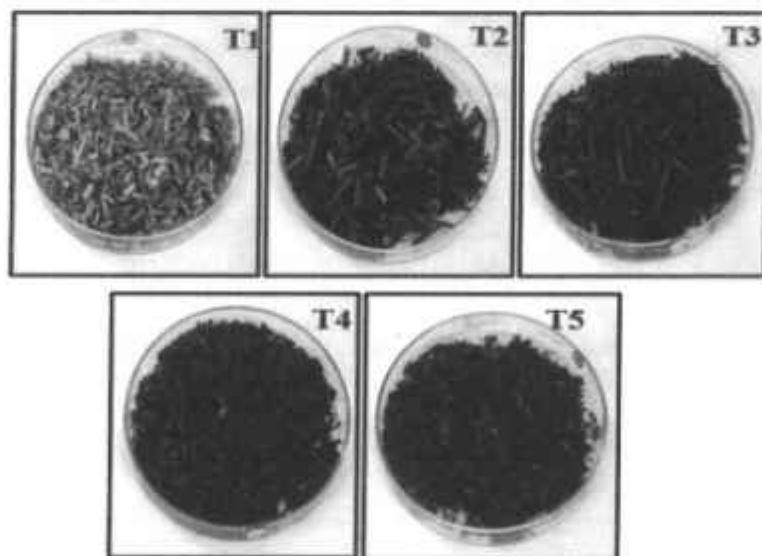
straw but also promotes sustainability and effectively reduces waste in agricultural industries. This approach demonstrates potential for efficient temperature management and energy usage in future commercial applications.

Keyword: rice straw, torrefaction, fixed bed

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

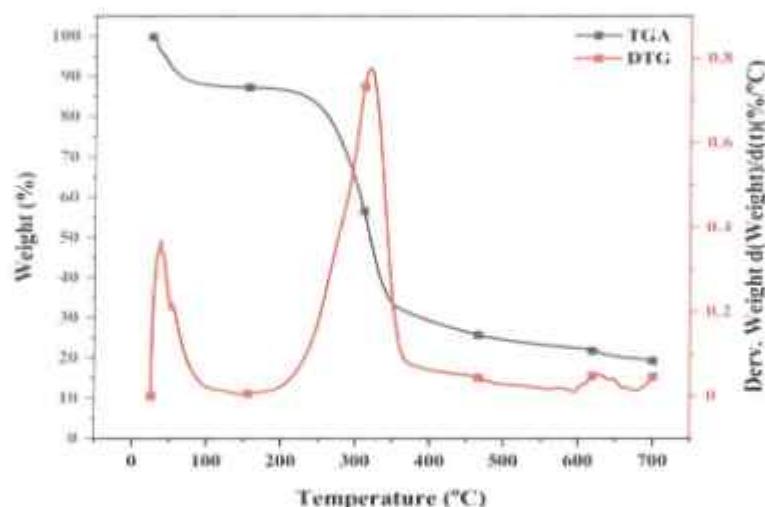
ปัจจุบันแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังฉบับที่ 13 มีอุดมสุขหมายชี้ให้ไทยยึดเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ และมีพิธิกรรมส่งเสริมด้านการสร้างคุณค่าเพิ่มจากการวัสดุใหม่หรือใช้ทางการเกษตร ซึ่งเป็นการลดความเสี่ยงผลกระทบจากภัยธรรมชาติ รวมถึงตอบแทนของการผลิตการเปลี่ยนแปลงของโลก [1] และการให้ฟ้าใส่ฝ่ายเดียวเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้ได้รับการนำร่อง [2] โดยรวมรวมกับคุณค่าอิสระใช้ทางการเกษตรที่ไม่การกำจัดเคมีวัสดุหรือใช้โดยการเผา ก่อให้เกิดปัญหาฝุ่นควัน PM 2.5 เป็นประจารุกปี ด้วยการรับซื้อเปลือก ซึ่งของข้าวโพด ชนส่วนมากยังไม่ใช้เพื่อผลิตเป็นเชื้อเพลิงชีวนิเวศน์เมื่อสามารถนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงในหมู่ร่วมกับถ่านหินได้ สำหรับฟางข้าวเป็นวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเป็นขั้นตอนแรกที่ถูกกำจัดโดยการเผา ก่อให้เกิดปัญหาฝุ่นควัน PM 2.5 เป็นประจารุกปี เช่นกัน ปัจจุบันอัตราระดับภาคและส่งเสริมให้ป่าไม้ใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้นต่อเพิ่มมากกว่าการเผาทั้ง ผลิตภัณฑ์ที่ผลอยได้จากการเผาฟางข้าวมีหลากหลาย [3] เช่น น้ำมันขัวภาค มีต้นกำภพในการใช้งานที่สำคัญในด้านการเกษตร วัสดุค่าสัตว์ และอุตสาหกรรมเครื่องเสียงอาภาน [9, 10, 12] โดยเฉพาะในปัจจุบันหรือยี่ พลาสติกขี้วากะ และส่วนประกอบในเครื่องเสียง ปัจจุบันหรือที่มีสารอาหารสำคัญ เช่น ไฟฟลูเซียน พ้อสฟอรัส และซิลิก้า ข่วยเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดินและส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช [11] น้ำมันขัวภาคยังสามารถแปลงสภาพเป็นพลางสัตว์ขี้วากะ เช่น กรดอะ.cidicติก (PLA) และพ้อสต์ไตรอคิกซีอัคตโนเมต (PHA) [8] นอกจากนี้ ยังได้เป็นส่วนประกอบในเครื่องเสียงต่างๆ เช่น คริบเบอร์จูเนีย เซ็น: แอลกออลิซ ไฮเพล็กกันท์เหล่านี้มีภาระต่อมลภาวะจากธรรมชาติ ซึ่งช่วยให้ฟางขุ่นเข้ม อย่างไรก็ตาม ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ให้ผลลัพธ์ที่ดีกว่าต้องมีการทาร์ทให้บริสุทธิ์และการประมวลผลเพิ่มเติมเพื่อรับประทานคุณภาพและความปลอดภัย เพื่อการพัฒนาการนำใบไผ่ประโยชน์เพิ่มขึ้นกว่าเดิม [12] และการนำไฟฟ้าข้าวซึ่งเป็นเชื้อเพลิงอิฐกรุบแบบมาพร้อมกับเปลือกจากชีวนิเวศน์ที่ใช้ในงานที่ใช้คงที่กับไม้มีจักษณ์อย่างต่อเนื่องในรูปแบบกรองไฟฟ้าขี้วานิเวศน์โดยที่ฟางข้าวมีอุณหภูมิที่ 300 องศาเซลเซียส [4] การทำให้ไฟฟ้าขันเพื่อกำจัดข้อต่อข้อหรือข้อจำกัดอย่างจำกัดจากการนำไฟฟ้าขันให้เป็นเชื้อเพลิงโดยตรงขัน มีค่าความชื้นสูง ค่าความร้อนต่ำ อุดมความชื้นจากงานอก บอยล์ให้เป็นขันเด็กยาก มีสาระเรียบในด้านตัว ขนาดใหญ่ ความหนาแน่นต่ำ มีคุณสมบัติที่ทางเชื้อเพลิงไม่แน่นอน ฯลฯ จากรากนิวจี้ยังทำให้การผลิตและเก็บเกี่ยวน้ำไฟฟ้าขันฟางข้าวที่ T1 T2 T3 T4 และ T5 คืออุณหภูมิที่ 0 250 300 350 และ 400 องศาเซลเซียสตามลำดับ [5] และจะให้ลักษณะนี้อยู่ต้นได้ด้วยอุณหภูมิมีผลต่อการเปลี่ยนสีของไฟฟ้าขันฟางข้าว ดังรูปที่ 1



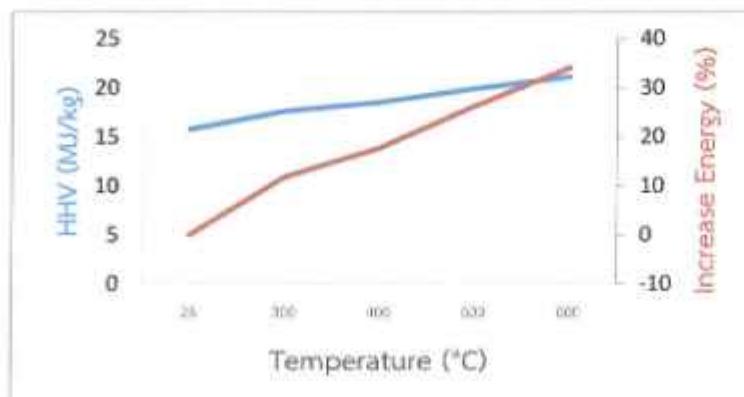
รูปที่ 1 อักษรและชื่อว่าจาก การทอยรีเพลคชั่นที่สุกบนภาชนะด่างแก้ว [5]

ในเบื้องต้น การผลิตเชื้อเพลิงชีวมวลในรูปแบบโรงงานขนาดใหญ่ที่มีการทํางานต่อเนื่อง (6) นั้นมีความซับซ้อนและต้องการการลงทุนสูง ซึ่งอาจไม่เหมาะสมสำหรับการเพิ่มน้ำหนักตัวของวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรซึ่งมีสภาพไม่คงทนช่วงฤดูกาล แต่สามารถต่อรองการจัดการเพื่อลดการนำหัวทิ้ง ด้านนี้ ทีมวิจัยเริ่มแนวคิดในการพัฒนาเทคโนโลยีฟิกเกอร์เบ็ตที่ใช้ในห้องทดลอง เพื่อให้สามารถทํางานในปริมาณที่มากขึ้น โดยไม่ซับซ้อนในการนําไฟเข้าสู่ผู้ทํางานวนการหุงต้มเพื่อทดสอบ ก่อนนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงชีวมวลในทันทีตอนดังไป ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับเกษตรกรและผู้ประกอบการขนาดเล็กที่สามารถนำนําหัวทิ้งวิแฟคชันแบบฟิกเกอร์เบ็ตไปใช้ในการแปรรูปสูตรเหลืองได้

จากการทําในรูปที่ 2 แสดงการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิไฟเข้าที่สั่ง模ลต่อการเปลี่ยนแปลงน้ำหนักและอัตราการสูญเสียน้ำหนัก (Thermogravimetric Analysis: TGA) และ (Derivative Thermogravimetric Analysis: DTG) ของฟางข้าวที่ อุณหภูมิประมาณ 300 องศาเซลเซียส น้ำหนักชีวมวลลดเหลือประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักเดิมและมีอัตราการสูญเสียต่อวันที่เร็ว แต่เมื่อเพิ่มอุณหภูมิสูงขึ้นอีกประมาณ 500 องศาเซลเซียส น้ำหนักชีวมวลลดเหลือประมาณ 25 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักเดิม ซึ่งมีอัตราการลดลงไม่มากเมื่อเทียบกับพื้นฐานที่เพิ่มขึ้น จากรูปที่ 3 ข้อมูลการวิเคราะห์ [15] เมื่อใช้เวลาดำเนินการ 1 ชั่วโมงที่อุณหภูมิ 300 – 600 องศาเซลเซียส สามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าความร้อนสูงสุด (Higher heating value: HHV) (MJ/kg) และค่าพลังงานของไฟเข้าในรูปถ่ายชีวมวลที่เพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าค่าพลังงานต่อน้ำหนักชีวมวลจะเพิ่มขึ้นเมื่ออุณหภูมิเพิ่มขึ้น โดยที่อุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส สามารถให้พลังงานสูงขึ้น 30 เปอร์เซ็นต์จากอุณหภูมิ 250 องศาเซลเซียส ดังนั้นในงานวิจัยครั้งนี้จะเลือกใช้อุณหภูมิที่ 300 องศาเซลเซียสในการทดลอง



รูปที่ 2 กราฟแสดงการเปลี่ยนแปลง TGA และ DTG ของฟางข้าว [13-14]



รูปที่ 3 การเปลี่ยนแปลงค่าความร้อน HHV เมื่อเพิ่มอุณหภูมิไฟเข้า [15]

1.2 วัสดุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อการพัฒนาเตาหอฟิล์ฟลักชันแบบฟิกเบดสำหรับฟางข้าวเพื่อใช้ในภาควิสาหกรรมหรือชุมชนขนาดเล็ก

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

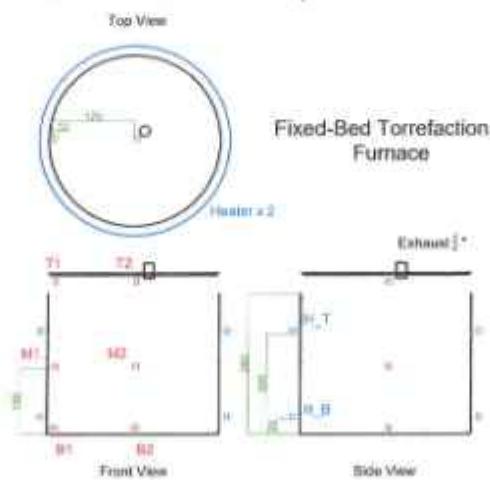
การจัดสร้างเตาหอฟิล์ฟลักชันแบบฟิกเบดสำหรับฟางข้าวที่สามารถควบคุมอุณหภูมิหอฟิล์ฟลักชันไม่ต่ำกว่า 300 องศาเซลเซียส ในสภาวะรูปแบบอับสากาฟที่ใช้เชื้อเพลิงซึ่งมาจากการฟางข้าว

2. วิธีดำเนินการวิจัย

การจัดสร้างเครื่องดันแบบเตาหอฟิล์ฟลักชันแบบฟิกเบดสำหรับฟางข้าวมีขนาดความจุ 25 ลิตร ใช้ตัวทำความร้อนขนาด 220 โวลต์ 700 วัตต์ ต่อรอบที่ 4 เพื่อต้องการทำให้อุณหภูมิในเตาหอฟิล์ฟลักชันไม่ต่ำกว่า 300 องศาเซลเซียส สามารถบรรจุฟางข้าว ก่อนหอฟิล์ฟลักชันน้ำหนัก 1500 กรัม และต้องให้มีความร้อนที่กระจายภายในเตาหอฟิล์ฟลักชัน เพื่อให้ฟางข้าวที่ผ่านกระบวนการหอฟิล์ฟลักชันนั้นจะได้มีอุณหภูมิและรูปแบบเดียวกับฟางข้าวที่เข้ามานอน ส่วนของเตาหอฟิล์ฟลักชันได้ทำการแยกส่วนภายนอก ประกอบด้วยตัวทำความร้อนและขนาดหุ่มหนา 25 มิลลิเมตร และส่วนของตัวทำห้องเผาฟาง โดยส่วนของตัวเตาห้องเผาสามารถยกออกจากห้องเผาความร้อนและเปิดหุ่มหนา 25 มิลลิเมตร และหุ่มด้านล่าง (H_1) และหุ่มด้านล่าง (H_2) มีส่วนซ่อนของระบายน้ำอากาศ (Exhaust) เพื่อต่อรักษากลุ่มหุ่มให้คงที่ตามอุณหภูมิหอฟิล์ฟลักชัน และส่วนของเตาห้องเผาหุ่มด้านล่างคุณถึกถ่าง 34 เซนติเมตร และสูง 28 เซนติเมตร พร้อมทำการติดตั้งชุดติดตั้งความร้อนแบบแก๊ส 2 ชุด คือติดตั้งบริเวณบังตา 3 จุด ติดหนาบน (T_1) กลาง (M_1) และล่าง (B_1) และติดตั้งบริเวณแบบกางเตา 3 จุด ติดหนาบน (T_2) กลาง (M_2) และล่าง (B_2) ต่อรอบที่ 5 เพื่อสังเกตการณ์เปลี่ยนแปลงอุณหภูมิภายในเตา การแยกส่วนของส่วนไฟตัวทำความร้อนและส่วนเผาเพื่อให้การรักษาระดับความร้อนหลังจากการตั้งระบบการหอฟิล์ฟลักชัน เสร็จได้เรียบร้อย จากการยกเศษหอฟิล์ฟลักชันส่วนตัวทำความร้อน ทั้งนี้การปรับปรุงนี้จะช่วยให้กระบวนการหอฟิล์ฟลักชันมีประสิทธิภาพสูงขึ้นทั้งในด้านการควบคุมอุณหภูมิและระยะเวลาในการทำงาน



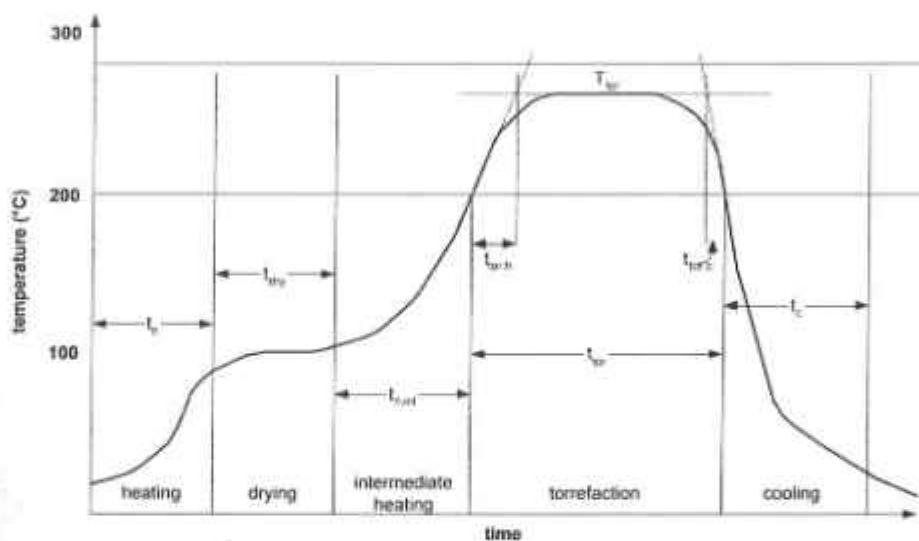
รูปที่ 4 องค์ประกอบของเตาหอฟิล์ฟลักชัน a) ตัวเตา ถนนรั้มและตัวทำความร้อน b) การประกอบใช้งาน



รูปที่ 5 ขนาดเตาหอฟิล์ฟลักชันและตำแหน่งการติดตั้งอุปกรณ์

กระบวนการพิจารณาและตัดสินใจของผู้นำท้องถิ่นในชุมชน

ในกระบวนการผลิตเชิงชั้นซึ่งมีการควบคุมอย่างเข้มงวดเพื่อให้มีคุณภาพและความปลอดภัยสูงสุด สามารถแสดงถึงที่สุดของความลับในการเบร์ยอนแบล็คอัลูมิเนียมกันเสียง ตัวรูปที่ 6 โดยมีค่าต้นกระบวนการอยู่ดังนี้ 1) การที่ให้ชิ้นวัสดุอบน้ำจากอุณหภูมิห้องถึง 100 องศาเซลเซียส (ช่วง th) ในช่วงนี้เป็นการเพิ่มอุณหภูมิของชิ้นวัสดุให้ถึงจุดเดือดของน้ำ เพื่อเตรียมเข้าสู่กระบวนการระเหยความชื้น 2) การที่ให้ชิ้นวัสดุแห้งหรือระเหยน้ำที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส (ช่วง tdry) โดยช่วงนี้น้ำที่มีอยู่ในชิ้นวัสดุถูกกระแทกจนเข้มวัลแจ็ง พร้อมสำหรับกระบวนการย่อยต่อไป 3) การที่ให้ชิ้นวัสดุอบน้ำจาก 100 องศาเซลเซียสถึงอุณหภูมิห้องเชิงชั้น (ช่วง th, int) อุณหภูมิในช่วงนี้อยู่ระหว่าง 200–300 องศาเซลเซียส ขึ้นอยู่กับลักษณะของชิ้นวัสดุหรือการประกอบแบบที่กำหนดโดยวิธีขั้นตอน จะเป็นช่วงที่เริ่มเกิดกระบวนการหล่อสารระเหยและแก๊สต่าง ๆ จากชิ้นวัสดุ 4) การรักษาอุณหภูมิในช่วงหอยแฟชั่น ในชั้นตอนนี้ต้องควบคุมให้อยู่ในอุณหภูมิคงที่ตามที่กำหนดเพื่อให้กระบวนการผลิตปลอดภัยและมีคุณภาพ 5) การลดอุณหภูมิชิ้นวัสดุให้ต่ำกว่า 50 องศาเซลเซียส (ช่วง tc) หลังจากกระบวนการหอยแฟชั่นเสร็จแล้ว ต้องทดสอบหากว่าชิ้นวัสดุที่หอยได้ไม่มีรอยแตกหรือชำรุดเสียหาย

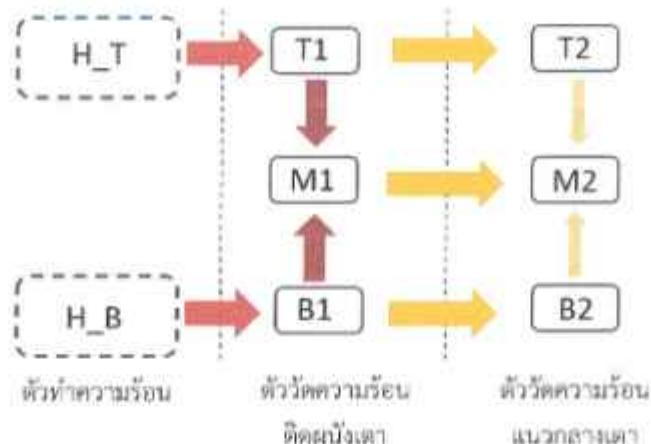


รูปที่ 6 กระบวนการขอวีไฟฟ้าขึ้นเชิงเวลา [6]

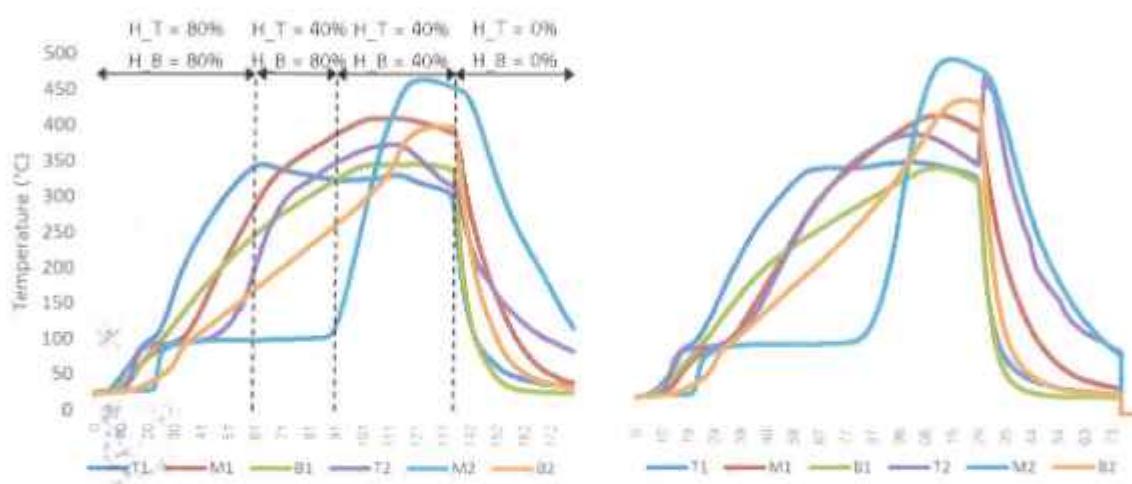
3. ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

การทดสอบรัมเด้นคัววิการจ่ายไฟล่องงานให้กับคัวท่าความร้อนด้านบน (H_U) และด้านล่าง (H_D) ซึ่งการดูนี้ให้เกิดกระบวนการถ่ายเทความร้อนภายใต้เงื่อนไขความติดต่อที่แสดงในรูปที่ 7 อุณหภูมิในส่วนหนึ่งค่อนข้างต่ำ ฯ ภายในเพาล์กอุดรควรจะรู้สึกชื้นๆ ขณะเชื่อมเข้ากับอุณหภูมิ (รูปที่ 5) และบันทึกผลเพื่อใช้ในการปรับการจ่ายไฟล่องงานให้กับคัวท่าความร้อนอย่างเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อวัดอุณหภูมิภายในเพาล์กอุดรที่และเมื่อค่าไม่ต่ำกว่า 300 องศาเซลเซียส ผลการทดสอบจะถือได้ว่าอุณหภูมิภายในเพาล์กอุดรต้องดีที่สุด แต่เนื่องเป็นเวลาไม่นานกว่า 30 นาที โดยกระบวนการถ่ายเทความร้อนยังคงดำเนินต่อไปโดยอัตราความร้อนคงที่ แต่เมื่อเวลาผ่านไปนานกว่า 30 นาที ให้ยังคงกระบวนการทบทวนคุณภาพอุณหภูมิที่มีความแม่นยำขึ้นอีกครั้งให้สามารถบรรลุเป้าหมายของการทดสอบได้ตามที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลที่ได้ต้องคล้องกับสมมุติฐานในรูปที่ 1 และสำหรับกราฟแสดงการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิภายในเพาล์กอุดรจะแสดงในรูปที่ 8

จากกราฟรูปที่ 8 a) และ b) แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิที่เกิดขึ้นในเดือนพฤษภาคมค่าแกนแนวตั้งแสดงถึงค่าอุณหภูมิ (องศาเซลเซียส) เท่านี้ได้ว่าการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิที่เกิดขึ้นในเดือนพฤษภาคม 2 ครั้ง เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งประกอนหัวเรือลดลงกว่า 7 วันต่อวัน



รูปที่ 7 ตัวบทของกระบวนการถ่ายเทความร้อน



รูปที่ 8 การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิกายในเค้า

หมายเหตุ T1 = อุณหภูมิขอบ-ต้านบันเหา

T2 = อุณหภูมิจากกลาง-ต้านบันเหา

M1 = อุณหภูมิขอบ-กี๊กกลางเหา

M2 = อุณหภูมิกี๊กกลาง-กี๊กกลางเหา

B1 = อุณหภูมิขอบ-ต้านล่างเค้า

B2 = อุณหภูมิกี๊กกลาง-ต้านล่างเค้า

จากกราฟดังรูปที่ 7 และการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ สามารถอธิบายได้ออกไปประกอบดังนี้

ส่วนที่ 1 : ส่วนที่รับความร้อนโดยตรง (T1 และ B1)

ช่วงแรกเวลา 0–60 นาที : จากการให้ตัวที่รับความร้อนต้านบัน H_T และต้านล่าง H_B ถ่ายเทความร้อนไปยังจุดต่างๆ ของเค้า ซึ่ง แบ่งการทำงานออกเป็นช่วงเวลาดังนี้ เริ่มจากการควบคุมตัวที่รับความร้อนทุกคนและทำล่างให้ทำงานที่ 80% ของ 700 วัดต์ จนกว่า T1 มีอุณหภูมิมากกว่า 300 องศาเซลเซียส ซึ่งใช้เวลา 60 นาที เท่านั้น才 ให้การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของ T1 และ B1 มีรูปแบบการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิเหมือนกัน (รูปที่ 8 ก) และ (ข) ซึ่งจะรับความร้อนโดยตรงจากตัวที่รับความร้อน แต่ตัวรับการเปลี่ยนแปลงความร้อนของ B1 ต่ำกว่า T1 คาดว่าเกิดจากสภาวะอันอากาศด้านล่างมากกว่าและกระบวนการซึ่งที่สูงกว่าต้านบัน

ช่วงเวลาที่ส่ง 60 – 90 นาที เมื่อ T1 มีอุณหภูมิมากกว่า 300 องศาเซลเซียสจึงเป็น เป็นการแยกการควบคุม T1 ให้รักษาระดับอุณหภูมิอยู่ในช่วงอุณหภูมิ 300 – 350 องศาเซลเซียสโดยการจ่ายพลังงานความร้อนอุบัติให้ทำงานที่ 40% ของ 700 วัดต์ ส่วนตัวที่รับความร้อนทุกส่วนยังคงทำงานที่ 80% เท่านั้น才 ให้การ B1 มีรูปแบบการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิเหมือนกัน (รูปที่ 8 ก) และ (ข) ซึ่งเมื่อให้รับความร้อนให้แรงจากตัวที่รับความร้อน

ช่วงเวลาที่สาม 90 – 130 นาที เมื่อ B1 มีอุณหภูมิมากกว่า 300 องศาเซลเซียสจึงเป็น เงินการแยกการควบคุมทั้ง T1 และ B1 ให้รักษาระดับอุณหภูมิอยู่ในช่วงอุณหภูมิ 300 - 350 องศาเซลเซียส และสังเกตจากรูปที่ 8 ได้ว่า อุณหภูมิภายในเตาไม่มีสูตรให้มีต่ำกว่า 300 องศาเซลเซียสที่เวลา 100 นาทีที่เริ่มทำการเผาตั้งแต่ต้น 30 นาทีเป็นการที่เพียงพอสำหรับการเปลี่ยนโถเครื่องส่วนของชิ้นงาน เพื่อให้ได้คุณภาพซึ่งแตกต่างจากเดาเพิ่มขึ้นไปต่ำกว่า 10 นาทีเริ่มตั้งแต่ต้น 3 จึงเป็นการสืบสุกการให้ความร้อนเตาที่ เกือบ 130 นาที เมื่อสิ้นสุดกระบวนการให้ออกแบบให้สามารถยกเศษอาหารจากอนุวน้ำทุนได้ เพื่อการระบายน้ำความร้อนที่ติดขึ้นซึ่งใช้ เตาประมาณ 60 นาที อุณหภูมิ สำหรับทำให้เดาสามารถอุณหภูมิภายในลดลงต่ำกว่า 50 องศาเซลเซียส ซึ่งเป็นอุณหภูมิที่จะเปิดเตาเพาได้โดยไม่ต้องให้เกิดการอุกไกหน้าหากออกเช่นนี้ออกจาก

ส่วนที่ 2 : การถ่ายเทความร้อน (T2, B2, M1 และ M2) ตั้งรูปที่ 7 ซึ่งไม่ได้รับความร้อนโดยตรงจากตัวหัวความร้อน สามารถ แบ่งเป็น 2 ช่วงเวลาดังนี้

ช่วงแรก มีการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิความกันในรูปแบบถ่ายเทความร้อนของ T1-T2, B1-B2 และ T1-M1 โดยที่อุณหภูมิ ตัวแน่นจะถอยทางที่ตัวรับการถ่ายเทความร้อนจะมีอุณหภูมิต่ำกว่าตัวหัวและมีปริมาณการณ์ที่ให้ฟ้างช้าลงที่ 100 องศาเซลเซียส ใช้เวลาไม่ต่ำกว่า

ช่วงหลัง มีการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิความกันของ T1-T2, B1-B2 และ M1-M2 ในรูปแบบอุณหภูมิที่ตัวแน่นปล่อยทางสูงกว่า อุณหภูมิต้น หรือว่าอุณหภูมิในแนวต่ำแม่น้ำใจถูกกว่าอุณหภูมิในแนวต่ำแม่น้ำใจอยู่ใกล้กันแหล่งที่มาของความร้อน ซึ่งสิ่งนี้ฐานะ ให้เกิดจากขั้นตอนการหาความร้อน เมื่อพิจารณาส่วนความร้อน M2 ที่มีอุณหภูมิสูงสุดมากกว่าตัวกันตัง (รูปที่ 8 a) 460 องศาเซลเซียส และ รูปที่ 8 b) 490 องศาเซลเซียส สิ่งนี้ฐานะให้เกิดจากการให้ความร้อน T1, B1 ของรูปที่ 8 b) มีคำากว่า รูปที่ 8 a) ส่วนผลให้เกิด การถ่ายพาลังงานความร้อนที่มากกว่า

ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

การดำเนินการใช้เวลาควบคุมความร้อนเดา 130 นาทีและเวลาในการระบายน้ำความร้อน 60 นาที รวม 190 นาที โดยใช้พลังงาน ไฟฟ้าประมาณ 2.0 กิโลวัตต์-ชั่วโมง ซึ่งอิ่ว่ามีความคุ้นค่าเมื่อเทียบกับพลังงานที่ได้ คือ ชิ้นส่วนฟางช้าที่ผ่านกระบวนการวีฟีฟีชั้น 600 กรัม จากน้ำหนักเริ่มต้น 1500 กรัม น้ำหนักลดลง 40% สอดคล้องกับผลการทดสอบ 2 ครั้งที่ให้ผลลัพธ์ในพื้นที่เดียวกัน

ข้อดีของการออกแบบเดา

เดาที่รีฟีฟีชั้นแบบฟิกซ์เบตที่ออกแบบใบงานวิชั้นนี้ แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการควบคุมการกระจายความร้อนอย่าง แม่นยำ โดยการแยกควบคุม H_T และ H_B ช่วยให้อุณหภูมิภายในเดามีความสม่ำเสมอ ลดระยะเวลาที่ใช้ในการวนการห่อวีฟีฟีทั้งนั้น เพื่อความปลอดภัยด้วยการออกแบบให้ยกเศษอาหารออกจากอนุวน้ำทุนเพื่อรักษาความร้อน ทำให้อุณหภูมิภายในลดลงต่ำกว่า 50 องศา เซลเซียสใน 60 นาที สามารถเปิดเดาได้โดยไม่เกิดการอุกไกใหม่มีสัมผัสกับอุกไก เช่น ทำให้ได้ลักษณะชิ้นมวลฟางช้ามีเส้นที่สม่ำเสมอตั้ง รูปที่ 9 a) ซึ่งสอดคล้องความซึ้งสมดุลและสอดคล้องกับงานวิจัยดังรูปที่ 1 ว่ากระบวนการที่ดำเนินการควบคุมพัฒนาความร้อน ด้านบนและด้านล่างของเดาที่แยกการควบคุมต่อ กันนั้น เพื่อให้อุณหภูมิภายในเดาที่ห้องอบน้ำต่ำที่ใกล้เคียงกัน



a)



b)

รูปที่ 9 สักษณะของฟางช้าจากกระบวนการห่อวีฟีฟีชั้น a) ฟางช้าก่อนห่อวีฟีฟีชั้น b) ฟางช้าหลังห่อวีฟีฟีชั้น

จากผลการวิจัยทั้งหมดทั้งสามนี้ ชี้ให้เห็นว่า เดาที่ออกแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถทำงานได้ตามเป้าหมายที่กำหนด โดยการควบคุม อุณหภูมิและการถ่ายเทความร้อนที่มีประสิทธิภาพเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้กระบวนการห่อวีฟีฟีชั้นประสนศึกษาสำเร็จ ด้วยการจัดการ ดังต่อไปนี้ คือ 1) การควบคุมอุณหภูมิภายในเดา ด้วยการกระจายตัวหัวความร้อนจากตัวหัวความร้อนด้านบนและด้านล่างส่วนให้ สามารถรักษาอุณหภูมิที่คงที่ได้ดี 2) การติดตั้งชุดตรวจวัดอุณหภูมิในตัวแน่นที่แยกต่างกันช่วยให้สามารถตรวจสอบและปรับการถ่าย พลังงานได้อย่างแม่นยำ 3) การทำให้มีประสิทธิภาพของระบบถ่ายเทความร้อน ด้วยความสม่ำเสมอของอุณหภูมิในแหล่งท่าหนึ่ง

ภาระในเบ้าและเพิ่งประดิษฐ์มาเพื่อการอย่ามีเบ้าระบบก่อเทาความลับ และการท้าให้ชั่งเวลาการวัดมาอุณหภูมิ 300 องศา เชลเซียสเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 30 นาที เป็นแนวทางระบบที่มีค่าใช้จ่ายเพิ่มพอสำหรับกระบวนการห่อหีบเช่น

ประเทศธิพิจารณาเพิ่มเติมสำหรับการพัฒนาต่อไป คือ ความมุ่งการบูรณาการออกแบบเครื่องยนต์ใหม่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการลดการสูญเสียความร้อน และมีการติดตั้งเพิ่มเติมเกี่ยวกับปริมาณพัฒนาที่ใช้ในแต่ละช่วงเวลา เพื่อช่วยเพิ่มความคุ้มค่าและลดต้นทุนของกระบวนการด้วย

4. สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาเด็กวัยเพรชบบกีก์เบตส์หัวรับฟ้าจะข้าวจนเด็กเกือบเพิ่มสูงกว่าให้กับฟางขาว ให้ใช้นวัตกรรมที่ควบคุมอุณหภูมิให้มีค่าใกล้เคียงกันทั้งหัวบนและหัวล่างของเด็ก โดยอุณหภูมนี้ต่ำกว่า 300 องศาเซลเซียส ระหว่างการทำงาน อุณหภูมิเบริกน์เปลี่ยนแปลงประมาณ 5 องศาเซลเซียสต่อนาที ใช้เวลาในการทำงานนั้นๆ รวม 190 นาที และใช้พลังงานไฟฟ้าเพียง 2.0 กิโลวัตต์-ชั่วโมง หลักจากการดำเนินงานพบว่ามีน้ำหนักของฟางขาวลดลงจาก 1500 กรัมเป็น 600 กรัม (ลดลง 40%) ขณะทำงานที่อุณหภูมิ 350 องศาเซลเซียส ส่งผลให้พลังงานของเด็กเพิ่มขึ้น 15% เมื่อเปรียบเทียบกับหัวบักเดิม เมื่อเข้าสู่ภาวะไดรร์ฟังงานความร้อน จะเกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของเม็ด รวมถึงการลดการระเหยและแก๊สในระบบเด็ก โดยชุดหัวที่สามารถเรียนรู้ที่หัวบนและหัวล่าง จะทำงานอิสระจากกัน เพื่อควบคุมอุณหภูมิให้มีความเหมาะสมและสม่ำเสมอในการทำงาน กระบวนการนี้ดำเนินการในสภาวะอับอาภากายได้ความต้นบรรยายการ ซึ่งสร้างความนิสัยอยู่ให้กับปูผู้ใช้งาน หากประยุกต์ใช้เทคโนโลยีนี้ในการการเกษตร อุตสาหกรรมไม่เพียงช่วยเพิ่มสูงกว่าให้กับฟางขาว แต่ยังสนับสนุนความยั่งยืนในการ ด้วยระบบอัตโนมัติที่ลดต้นทุนและลดการใช้พลังงาน ทำให้เกิดประสิทธิภาพในเชิงพาณิชย์ในอนาคต

5. ข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต

6. กิจกรรมงานประจำเดือน

ขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุรนาราม ที่สนับสนุนสถานที่และเครื่องมือในการวิจัย

7. เอกสารที่ใช้ในการอ้างอิง

- [1] แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสาม พ.ศ. 2566 – 2570, สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565.
 - [2] โครงการ Biomass Co-firing, (10 กันยายน 2567), ไฟฟ้าฝ่ายผลิต, สืบต้นจาก https://mrmsmartcity.egat.co.th/biomass-co-firing_project/
 - [3] พ่างช้าง ให้ประโยชน์ได้หลากหลาย, (10 กันยายน 2567), สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (องค์การมหาชน), จากสืบต้น <https://www.arda.or.th/detail/6368>

- [4] Tumpa Sarker and Venkatesh Meda, "A Review of Torrefaction Technology for Upgrading Lignocellulosic Biomass to Solid Biofuels." *Bio Energy Research*, Vol.14, pp. 645–669, March 2021.
- [5] Abhishek Kumar Pathak, Sanjay Dhakate, and Bhanu Pratap Singh, "Rice straw biomass to high energy yield bio-coal by torrefaction: Indian perspective." *Current Science*, Vol. 116, No. 5, pp. 831-838, March 2019.
- [6] Milica Djurdjevic and Sasa Papuga, "Torrefaction Process Parameters and Reactor Design." *Periodical Polytechnical Chemical Engineering*, DOI:10.3311/poch.22081, Corpus ID: 259428861, June 2023.
- [7] P. C. A. Bergman, Arjen Boersma and J. H. A. Kiel, "Torrefaction for entrained-flow gasification of biomass." *ECN Biomass*, ECN-C-05-067, January 2005.
- [8] Goodman, B. A., "Utilization of waste straw and husks from rice production: A review." *Journal of Bioresources and Bioproducts*, Vol. 5, No. 3, pp. 143-162, 2020.
- [9] Moraes, C. A., Fernandes, I. J., Calheiro, D., Kieling, A. G., Brehm, F. A., Rigon, M. R., and Osorio, E., "Review of the rice production cycle: by-products and the main applications focusing on rice husk combustion and ash recycling." *Waste Management & Research*, Vol. 32, No. 11, pp. 1034-1048, 2014.
- [10] Alengebawy A., Ran, Y., Ghimire, N., Osman, A. I., and Al, P., "Rice straw for energy and value-added products in China: a review." *Environmental Chemistry Letters*, Vol. 21, No. 5, pp. 2729-2760, 2023.
- [11] Satlewal A., Agrawal, R., Bhagat S., Das, P., and Raquasas A. J., "Rice straw as a feedstock for biofuels: availability, recalcitrance, and chemical properties. *Biofuels, Bioproducts and Biorefining*, Vol. 12, No. 1, pp. 83-107, 2018.
- [12] Rathour R., Devi M., Dahiya P., Sharma N., Kaushik N., Kumar D., Kumar P., Baadhe R., Walia A., Bhatt A. and Bhatia R. "Recent Trends, Opportunities and Challenges in Sustainable Management of Rice Straw Waste Biomass for Green Biorefinery." *Energies*, Vol. 16, No. 3, pp. 1429, 2023.
- [13] Abhishek Sadananda Madival a, Raviraj Shetty a, Deepak Doreswamy b, Srinivasulu Maddasani, "Characterization and optimization of thermal properties of rice straw and Furcraea foetida fiber reinforced polymer composite for thermal insulation application." *Journal of Building Engineering Volume 78*, 1 November 2023.
- [14] Anil Kumar Sakhya, Abhijeet Anand, Virendra Kumar Vijay, Priyanka Kaushal, "Thermal decomposition of rice straw from rice basin of India to improve energy-pollution nexus: Kinetic modeling and thermodynamic analysis." *Energy Nexus*, Volume 4, 30 December 2021.
- [15] Anil Kumar Sakhya; Paramjeet Baghel; Shivangi Pathak; Virendra Kumar Vijay; Priyanka Kaushal , "Effect of Process Parameters on Slow Pyrolysis of Rice Straw: Product Yield and Energy Analysis." ICUE 2020 on Energy, Environment, and Climate Change Asian Institute of Technology, Thailand. 20 – 22 October 2020.